

DE STER

No. 12 DECEMBER 1965

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

De Logan Tempel

65e JAARGANG

Nr 12

INHOUD:

Blz.

Een Kerstgroet	367
Het eerste Presidentschap van de Kerk uitgebreid	368
Gedachten van anderen	369
De vraag van de maand	369
De Sterre	371
Kerstmis 1965	372
Persoonlijke en Kerkelijke registraties . .	373
Liefde - vergevensgezindheid	375
Kerst bede	378
O.O.V. Musical „van wieg tot wieg” . .	379
De kunst van overdragen	380
Antwerpse Districts Conferentie	382
Najaars Bazaar 1965 Z.H.V. Den Haag- Leiden	384
De tiende - een geestelijke wet - de jaar- lijkse afrekening	385
Hulpmiddelen voor het Jeugdwerk	387
Tempelreizen 1966	392
De doop	392
Gebeurtenissen in de zending en de Hol- landse Ring	393

Redacteur: DALE R. CURTIS, President der Nederlandse Zending
Amersfoortsestraatweg 214, Huizen (N.H.)

Assistent: A. D. JONGKEES

Melville van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: W. Panman, Vaalrivierstraat 133, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER.

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Een Kerstgroet

Aan de lezers van de Ster, aan alle leden van de Kerk en aan allen, die het goede willen en nastreven! Wij leven in een jachtige, naar haar ondergang hollende wereld. Wat ons in woord en beeld door middel van de moderne media wordt voorgezet en waarmede de jeugd (en de jeugd niet alleen) geestelijk wordt vergiftigd, levert daarvan het droevig bewijs. De gebeurtenissen om ons heen volgen elkander met razende snelheid op; de indrukken verdringen elkaar en beklijven niet. Alle verplaatsing geschiedt met steeds groter wordende snelheid en het is alsof de tijd meedoet aan die dolle vaart. Een jaar is een ademtucht. Maar in die ademtucht vertellen de nieuwsbladen ons van verchrikkelijke dingen.

En toch Kertfeest vieren? Zeker wel. Ja zeker, nu meer dan ooit. Maar dan niet zoals de koopstimulerende en koopzieke wereld het viert. Het boven genoemde verschijnsel is een teken des tijds, een van de tekenen van Christus' spoedige wederkomst! Wij, leden van Zijn Kerk weten dat en velen geloven het. Meer dan ooit is het de tijd, is het *nu* de tijd om de diepe, ernstige betekenis van de O.O.V. leuze uit Alma 34 : 32 sterk tot ons te laten doordringen, want: „de tijd is zeer kort”.

Een sombere kerstgroet, meent ge? Toch niet, want wij denken aan de bemoedigende woorden en deze belofte van onze Heiland: „Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd en zijt niet versaagd” (Joh. 14 : 27).

„. . . In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen” (Joh. 16 : 33).

Laat ons dan blijmoedig en in vol vertrouwen op de uiteindelijke vervulling van de woorden van de engel zingen: „Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen”. Vrede op aarde. Vrede in uw hart. Van het eerste kan geen sprake zijn, zo lang de eerste drie woorden van de engel door haar bewoners als niets worden geacht, maar het tweede kan en zal uw deel zijn, indien u God eert door Zijn wil te doen, Zijn Koninkrijk zoekt en Zijn gerechtigheid, welke laatste woorden een andere zegswijze zijn voor Zijn wil doen.

Dat God u allen moge zegenen en u in het komende jaar de kracht en het verlangen schenken Hem te dienen en te volharden tot het einde, is de hoop en bede van

de Redactie van de Ster.

Het eerste Presidentschap van de Kerk uitgebreid

Salt Lake City - Aan het Eerste Presidentschap van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn twee raadgevers toegevoegd, nl. President Joseph Fielding Smith, president van de Raad der Twaalven, en Elder Thorpe B. Isaacson, een van de assistenten van genoemde Raad.

Het hoofdbestuur van de Kerk is hiermede tot vijf leden uitgebreid, hetgeen een afwijking betekent van het traditionele aantal van drie. De nieuw-aangestelden zullen de verantwoordelijkheden delen met de 92 jaar oude President David O. McKay, Hugh B. Brown, eerste raadgever en N. Eldon Tanner, tweede raadgever.

Toen President McKay deze benoeming bekend maakte, verklaarde hij dat het meerdere werk van het Eerste Presidentschap en de snelle groei van de Kerk meer hulp in de presiderende raad van de Kerk noodzakelijk maakten.

President McKay maakte tevens bekend dat President Smith in zijn functie van president van de Raad der Twaalven gehandhaafd blijft. De beide toegevoegde raadgevers zullen werkzaam zijn op het terrein van de zending, het welvaartsproject, de genealogie.

Voorts zijn zij belast met de leiding over de tempelpresidentschappen en het ten uitvoer brengen van de zaken het Eerste Presidentschap betreffende.

President Smith is 89 jaar oud en

is sedert 1910 lid van de Raad der Twaalven. Zijn vader, Joseph F. Smith, was de zesde president van de Kerk. Zijn grootvader, Hyrum Smith was patriarch van de Kerk en een broer van de eerste president en profeet Joseph Smith.

Hij is de kerkelijke geschiedschrijver en een autoriteit op het gebied van de kerkleer. Vele boeken over de theologie en de geschiedenis van de Kerk zijn van zijn hand verschenen.

President Smith heeft 11 kinderen, meer dan 50 kleinkinderen en verscheidene achterkleinkinderen.

Zijn vrouw, Jesse Evans Smith, was jarenlang een prominente operazangeres en is lid en solozangeres van het wereldberoemde tabernakelkoor.

President Isaacson is 67 jaar oud en een succesrijk levensverzekeringsagent en woningbureauhouder. Hij is algemeen agent voor de „Lincoln National Life Insurance Co” in Utah en Idaho. Als geboren Utah-man was hij 12 jaar lang lid van het college van curatoren van de staatsuniversiteit van Utah en zeven jaar president daarvan. Deze universiteit verleende hem het eredoctoraat in de rechten.

In 1961 werd hij als assistent van de Raad der Twaalven benoemd, nadat hij 15 jaar lang als lid van de Presiderende Bisschop de Kerk had gediend.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Ruk niet aan uw touw, en gij zult geloven, dat gij vrij zijt.

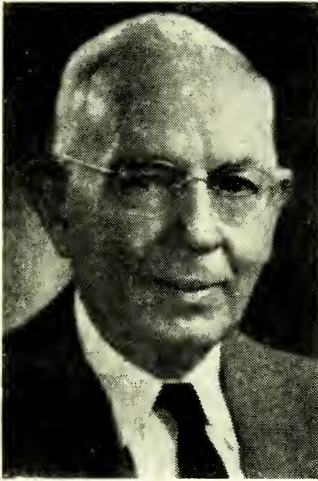
Hélène Swarth

Het is merkwaardig hoeveel plichtsbesef wij hebben, als het de plichten van anderen betreft.

Sirius

De enige wijze om liefdadigheid te verrichten is de mensen te helpen zichzelf te helpen.

E. Everett Green

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalfen

★

De betekenis van de tijdelijke en geestelijke wet

VRAAG: In de negen en twintigste afdeling van de Leer & Verbonden, vers dertig tot het einde komen verklaringen betreffende tijdelijke en geestelijke wetten voor, die mij niet duidelijk zijn. In verzen 34 en 35 bijvoorbeeld zegt de Heer: „Voorwaar zeg Ik u daarom, dat Mij alle dingen geestelijk zijn, en nimmer heb Ik u een wet gegeven, die tijdelijk was; niet aan enig mens, noch aan de mensenkinderen; evenmin aan

Adam, uw vader, die Ik heb geschapen.

„Ziet, het werd hem door Mij gegeven naar eigen willen te handelen; en Ik gaf hem geboden, maar Ik gaf hem geen tijdelijke geboden, want Mijn geboden zijn geestelijk; zij zijn niet natuurlijk of tijdelijk, noch vleeselijk of zinnelijk”. Wilt u zo goed zijn de betekenis van deze verklaring vanaf het dertigste vers tot het einde van deze afdeling uit te leggen?

ANTWOORD: Het grote verschil tussen onze Eeuwige Vader en de sterfelijke mens is het feit, dat Hij tot volmaking is gekomen en voor Hem niets tijdelijk is. Zelfs het sterfelijke leven, waar wij nu in zijn, is voor onze Eeuwige Vader, hoewel het voor ons een begin en een einde heeft, slechts een noodzakelijke stap in Zijn eeuwig plan voor het welzijn van de mens. Wij verkregen het voorrecht naar hier te komen om de ervaringen op te doen, die voor onze eeuwige vooruitgang en volmaking noodzakelijk zijn.

Alles wat wij in de sterfelijkheid moeten doormaken, is een deel van het goddelijk plan. Het sterfelijke leven is niet meer dan een stap op de weg van eeuwige vooruitgang. Hier zijn wij aan verandering onderhevig. Wij komen in deze wereld als kleine kinderen en onder normale omstandigheden groeit ons lichaam tot de volle gestalte van de geest die er in woont. Daarom is de sterfelijkheid slechts een stap in ons eeuwig bestaan. Wij zien dat bijna alles aan verandering onderhevig is, en wanneer onze aardse reis ten einde is, zullen wij verder gaan; het lichaam wordt in het graf gelegd en de geest gaat naar de geestenwereld, in afwachting van de opstanding. In de opstanding zullen lichaam en geest weder worden verenigd om nimmer meer te worden gescheiden.

Indien wij in getrouwe gehoorzaamheid aan het goddelijk plan, dat aan Adam werd gegeven en door behoorlijk aangestelde dienstknechten des Heren werd doorgege-

ven, hebben geleefd, mogen wij een heerlijke opstanding verwachten. Wij zullen goden worden, zonen en dochteren van God, met het vermogen om tenslotte volmaakt te worden en te regeren over onze nakomelingen en aldus de grondslag te leggen als zonen en dochteren van onze Eeuwige Vader en erfgenamen met Jezus Christus, onze Oudste Broeder, die ons door het vergieten van Zijn bloed van de eeuwige dood verlostte.

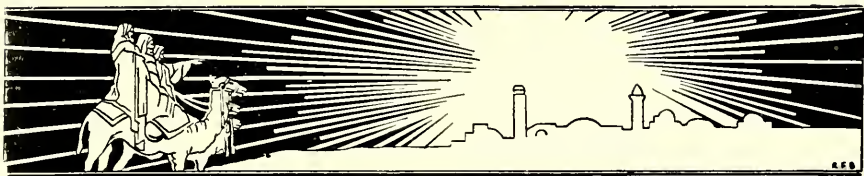
Dit sterfelijke leven is ons gegeven, opdat wij op de juiste wijze worden geschoold door het plan van zaligheid om in werkelijkheid zonen en dochteren van God te worden.

Onze Eeuwige Vader zou iedere ziel wel zalig willen maken, indien dat mogelijk was. Zaligmaking is echter gebaseerd op verdienste en gehoorzaamheid aan goddelijke wetten en kan daarom alleen worden verworven door gehoorzaamheid aan goddelijke geboden. De sterfelijkheid is een leertijd. Hier worden wij beproefd om te zien of wij onze Verlosser en onze Eeuwige Vader onder de aardse omstandigheden waarin wij komen te verkeren, getrouw blijven. Wij zijn buiten de tegenwoordigheid van de Vader gesloten en onderworpen aan de verschillende toestanden, die de sterfelijkheid kenmerken.

Een van de lessen die wij moeten leren is dat wij moeten wandelen in geloof en niet in wetenschap. Wij worden niet in duisternis gelaten. De grondbeginselen van het evangelie zijn vanaf den beginne

verklaard, zodat iedereen die dat wenst goddelijk licht en kennis kan verkrijgen. Een gedeelte van onze scholing is dat wij kennis maken met pijn, ziekte, teleurstellingen, doch ook met de genoegens, die de sterfelijkheid biedt. Door deze aardse school doen wij ondervindingen op, die wij niet op andere wijze kunnen krijgen. Het sterfelijk leven was nooit bedoeld

vrij te zijn van inspanning, tegenspoed en verschillende omstandigheden. Dit alles doet onze kennis vermeederen en daarom werden wij naar deze wereld gezonden. Daarom moet de sterfelijkheid worden beschouwd als een tijdperk van scholing, die noodzakelijk is voor onze eeuwige vooruitgang en verhoging in het koninkrijk van onze Eeuwige Vader.

DE STERRE

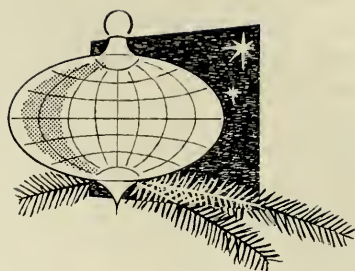
*Daar is in Bethlems drevēn
een Sterre opgegaan.
Gij Herders mocht het beleven
naar de kribbe van Hem te gaan.
Die Sterre wees U en ook Koningen
de weg naar de kribbe klein.
Niet naar een prachtige woning
zou uw bestemming zijn.*

*De Zoon van God, Hij kwam nederig
tot voorbeeld en steun voor ons neer.
In moeite en zorg wijst die Sterre
ook ons de weg naar de Heer.
Door lijden gelouterd, Gij Sterre ziet ons
dan heel nederig en blij.
Onze staam'lende kreet klinkt van verre
„Uw voorbeeld en steun, ook voor mij”!*

Zr. H. M. J. Steijn-Snieder.

Van de tafel van de Ringpresident

Kerstmis 1965

„ . . . Vreest niet, want ziet, Ik verkondig U heden grote blijdschap, namelijk dat U geboren is de Zaligmaker dezer wereld. . . ”

Aldus klonk de glorievolle boodschap tot de herders in Judea's velden, die hen oprichtte uit de kommer van hun armelijk en bedrukt bestaan. Zij hieven het hoofd, zij gingen waar de hemelse heerscharen hen wezen te gaan, zij aanbaden en hadden vreugde. Wat was het toch dat deze eenvoudige mensenkinderen zulk een grote vreugde gaf toen zij het kindeke begroetten? Was het niet hun groot en rotsvast geloof in Zijn roeping?

Zo verklinkt elk jaar opnieuw, sinds dit grote gebeuren van nu bijna tweeduizend jaren geleden, deze zelfde boodschap van vreugde in een wereld, die nog steeds in duister en kommer is verzonken.

Brengt zij ook de zelfde blijdschap als zij toenmaals deze eenvoudige herders bracht? Een blijdschap die deze mensen zich deed verzoenen met hun nietige omstandigheden,

die hun uittilde boven de zorgen van het alledaags bestaan. Moge voor allen, die het voorrecht hebben het Kerstfeest te vieren in dit jaar - 1965 -, deze aloude boodschap er één zijn van bezinning. Van bezinning op het *geloof* in dit Kerstkindje - dat toch, toen het eenmaal tot wasdom gekomen was, ons zeide:

„Zoekt Gij dan eerst het Koninkrijk Gods - wanneer gij dat doet zal al het andere dat gij nodig hebt u worden gegeven” -.

Het is deze wetenschap die ons bij de Kerstviering werkelijk het hoofd kan doen heffen, ongeacht de zorgen die ons mogen kwellen. Het is onze diepgevoelde wens dat u de Kerstboodschap in waarachtig *geloof* zult kunnen gedenken - en waarlijk zal de Heer u zegenen met een vreugdevol Kerstfeest in dit aan donkere gebeurtenissen zo rijke jaar - 1965 -.

Het Presidentschap van de
Hollandse Ring.

Persoonlijke en Kerkelijke registraties

(Overgenomen uit de (Engelse) Millennial Star van sept. 1965)

door Wilford H. Payne en Frederick Oates

De Here heeft bij Zijn volk steeds de nadruk gelegd op de noodzakelijkheid van het bijhouden van verslagen. Daarom staan zij, die aanspraak kunnen maken op deelgenootschap van de familie van onze Vader in de Hemel, bekend als mensen die gedenkschriften bijhouden. Dit is van den beginne af zo geweest. In de Paarl van Grote Waarde staat dat een gedenkboek in de taal van Adam werd bijgehouden en dat zijn kinderen lezen en schrijven werden geleerd, in een taal die zuiver en onbesmet was. Wij lezen ook in Mozes 6 : 7-8: „Nu, ditzelfde Priesterschap, dat in den beginne was, zal ook aan het einde der wereld zijn. Adam nu sprak deze profetie, toen hij door de Heilige Geest werd gedreven, en er werd een geslachtsregister van de kinderen Gods bijgehouden. En dit was het boek van Adams geslachten, dat zeide: Ten dage, dat God de mens schiep, maakte Hij hem naar de gelijkenis Gods”.

Persoonlijke vermeldingen. Alles wat opgetekend wordt is geschiedenis, een gids voor vooruitgang. Men heeft wel gezegd dat geschiedenis geboekstaafde vooruitgang van de mens en een verzameling van ervaringen uit het verleden is. Wij kunnen niet genoeg de nadruk leggen op de belangrikheid van

het beginnen aan en voortzetten van het te boek stellen van eigen levenservaringen. Ouders behoren dit voor hun kinderen te doen tot dat zij het zelf kunnen. Het begint al met een geboortacte, die nu een belangrijk document in het leven is geworden, aangezien het bij onderscheidene gelegenheden zoals sollicitaties, dienstneming, huwelijk, enz. moet worden getoond. Zo zijn bewijzen van geboorte, ouderschap, inzegenen, doop en bevestiging, opneming in het Priesterschap, huwelijk en verordeningen in verband met de hogere beginselen van het evangelie in de Kerk van groot belang.

In het kantoor van de Presiderende Bisschop wordt van ieder lid van de Kerk een afzonderlijk register aangelegd en bijgehouden. Dit begint met de geboorte, dan het inzegenen van de kinderen van leden, of het dopen en bevestigen van anderen, die daarmee officieel als leden van de Kerk staan ingeschreven. De verantwoordelijkheid voor het bijhouden van dergelijke gegevens berust in de eerste plaats bij de gemeentepresident en zijn secretaris. Het is jammer dat deze functie vaak zo ernstig wordt verwaarloosd. Een onderzoek van de bestaande registers in de zendingen en ringen van de Kerk toont de waarheid hiervan aan. De moeilijkheden, die zich bij

het verzamelen en nauwkeurig te boekstellen van de noodzakelijke inlichtingen en het verzenden daarvan naar de aangewezen ambtenaren voordoen, zijn wel bekend. Een voortdurend en nauwgezet pogen van allen die er bij betrokken zijn, is nodig om tot een zekere mate van voldoening te geraken. Het verdient aanbeveling dat gemeentepresidentschappen en secretarissen de lidmaatschapskaarten zorgvuldig bekijken en ze met de betrokken personen of gezinnen verifiëren. Dit behoort alleen te worden gedaan en de nodige verbeteringen moeten dan alleen worden aangebracht, wanneer men over officiële gegevens beschikt, die de juistheid van de veranderingen waarborgen. Wanneer dit wordt gedaan, zullen velen tot hun verbazing ontdekken dat vele belangrijke feiten op hun eigen kaart ontbreken of onjuist zijn. Door menselijke fouten sluipten dikwijls incorrecte data en feiten in, die verbeterd moeten worden. Dit kwam in ontstellende mate aan het daglicht, toen de Kerk onlangs poogde om van elk gezin bepaalde gezinslijsten voor permanente registratie te krijgen.

Vermeld werd dat vele gezinnen, die er van overtuigd waren dat alles in orde was, tot hun verwondering ontdekten, dat vele data en namen onnauwkeurig waren.

Daarom zou elke persoon of elk gezin hun eigen documenten eens moeten onderzoeken en de details met de gemeentesecretaris nagaan om te zien of alle gegevens tot in de puntjes nauwkeurig zijn. Dit is

een gebod van onze Vader in de Hemel.

Verantwoordelijkheid van kerkelijke ambtenaren. Naar goddelijk gebod heeft de Kerk een zeer goed registratiesysteem ingevoerd. Het is echter afhankelijk van de getrouwheid en ijver van mensen.

Het is alleen aan ons om de gegeven instructies te aanvaarden en strikt op te volgen. Het bureau van de kerkelijke geschiedschrijver werd ingesteld met het bepaalde doel de belangrijke gegevens van de Kerk als permanente geschiedenis te verzamelen en bij te houden. Door middel van verschillende publicaties, handleidingen, verslagboeken en instructies herinnert de Kerk ons voortdurend aan de noodzakelijkheid van samenwerking met het bureau van de kerkelijke geschiedschrijver, opdat deze verslagen geschreven en in de archieven voor eventueel gebruik bewaard kunnen worden. Buiten de hier boven genoemde persoonlijke gegevens is het van belang de notulen van vergaderingen, de aanstelling van kerkelijke ambtenaren, de verslagen van conferenties te boekstaven, alsmede alle verordeningen en andere gebeurtenissen van belang, en wel in gepast detail. Waar de omvangrijkheid ter sprake komt moeten toch de feiten volledig worden vermeld en naar het bureau van de geschiedschrijver gezonden. Daar nemen ervaren vertegenwoordigers datgene er uit wat als belangrijk wordt beschouwd om bewaard te blijven.

In de laatste jaren heeft de Kerk

veel gedaan om inlichtingen uit de voornaamste landen van de wereld in te winnen en te verzamelen; verschillende kerkelijke en burgerlijke registers van geboorten, huwelijken, sterfgevallen e.d., om deze gegevens gemakkelijk voor de kerkleden en komende geslachten toegankelijk te maken in een gecentraliseerde opslagplaats: reusachtige berggewelven in de granietbergen van het Wasatch gebergte bij Salt Lake City. In deze ruimte worden temperatuur, vochtigheid en licht op ideale manier onder controle gehouden.

Wij hopen dat elk lid en elke ambtenaar in de Kerk zich van de belangrijkheid van persoonlijke en

gezinsgegevens meer volledig bewust wordt en van het werk dat zij met het schrijven van kerkgeschiedenis doen, zowel wat betreft personen als de verschillende organisaties van de Kerk, ten einde datgene te volbrengen, wat de Heere heeft bevolen.

Laten wij ons geweten onderzoeken en nagaan of wij wel doen wat van ons wordt vereist, dat wij het doen op een wijze die onze Vader in de Hemel genoeg doet, en door zo te doen, helpen bij het tot stand brengen van Zijn oogmerken ten opzichte van ons als leden van Zijn gezin hier op aarde.

LIEFDE - VERGEVENSGEZINDHEID

Jezus sprak in Zijn profetische rede, welke Hij hield in antwoord op de vraag van Zijn discipelen: “. . . welk zal het teken zijn van Uw toekomst, en van de voleinding der wereld?” onder andere de volgende woorden: “. . . omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden, zo zal de liefde van velen verkouden”. (Matth. 24 : 3, 12).

Wat lezen wij in de Bijbel over de liefde? Jezus zeide eenmaal: ”Gij zult liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede aan dit gelijk, is: Gij zult uw naas-

te liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten”. (Matth. 22 : 27-40). Hier spreekt Hij tot de Farizeën, maar ook heeft Hij gezegd: ”Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkander liefhebt”. Dit zeide Hij tot de leden van Zijn Kerk. Hij herhaalde dit gebod. (Zie Joh. 15 : 12). Het is een zeer zware eis, die aan ons wordt gesteld. Toch kan, neen *moet* er aan worden voldaan. Jezus, die van de Vader kwam om Diens wil te verkondigen, heeft nimmer iets van ons verlangd dat niet kon worden volbracht; Hij vroeg en vraagt niet het onmoge-

lijke van ons. Anders, wat nut zouden deze Zijn woorden hebben: "...Hebt uw vijanden lief; zegent ze, die u vervloeken; doet wel dengenen, die u haten; en bidt voor degenen, die u geweld doen, en die u vervolgen?" Waarom zegt Jezus dat? "...opdat gij kinderen moogt zijn uws Vaders, Die in de hemelen is..."

Hoedanig moet zulk een liefde dan wel zijn? Paulus zegt het ons: "De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen. Zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad. Zij overblijft zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid. Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen". (1 Cor. 13 : 4-8).

Welk een wereld zou het zijn, indien in 't hart van ieder mens-kind zulk een liefde bloeide! Paulus spreekt hier over de volmaakte liefde. De volmaakte liefde omvat alle andere deugden in hun respectievelijke volmaaktheden; m.a.w. de mens, die de volmaakte liefde heeft, *is* volmaakt. Dat zijn wij echter geen van allen. De een moge op de weg naar volmaking verder zijn gevorderd dan de ander, het einde van die weg kan door niemand, hoe hoog hij ook geklommen moge zijn, in dit sterfelijk leven worden bereikt. Of wij de eindstreep zullen behalen, hangt geheel van onszelf af. Als Jezus zegt: "Weest dan gijlieden vol-

maakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is", dan is dat mogelijk, want anders zou Hij dat nooit hebben gezegd. De weg is lang en moeilijk, vooral in het begin. Later, na volhardend voortgaan, wordt het steeds minder moeilijk, ja, wordt het volgen van die weg meer en meer een vreugde, want met de liefde groeit de vergevensgezindheid.

Deze twee begrippen zijn zeer nauw aan elkander verbonden. Wat leert Jezus ons over vergevensgezindheid? "...Indien gij den mensen hun misdaden vergeeft, zo zal uw hemelse Vader ook u vergeven. Maar indien gij den mensen hun misdaden niet vergeeft, zo zal ook uw Vader uw misdaden niet vergeven". Nu is in onze oren het woord "misdaden" een zwaar woord, dat de gedachte aan iets zeer ernstigs oproept. Toch verlangt de Vader van ons, dat wij ook die vergeven; zeer zeker dus aangedaan onrecht van minder ernstige aard.

Soms horen wij dit van mensen: "Ik heb het wel vergeven, maar vergeten, neen, dat kan ik niet". Is hier van echte, onvervalste, zonder voorbehoud geschonken vergeving sprake? Ik geloof het niet. Toch hoort men wel deze uitspraak: "Vergeven is vergeten". Ik ben het daar niet mee eens. Een ernstige belediging, een smaad, ons aangedaan, verdwijnt niet uit onze herinnering. Is er van werkelijke vergeving dus geen sprake? Zeer zeker wel! Het hangt er maar van af, hoe wij in geestelijke zin tegenover het ondergane onrecht en de bedrijver of bedrijfster staan

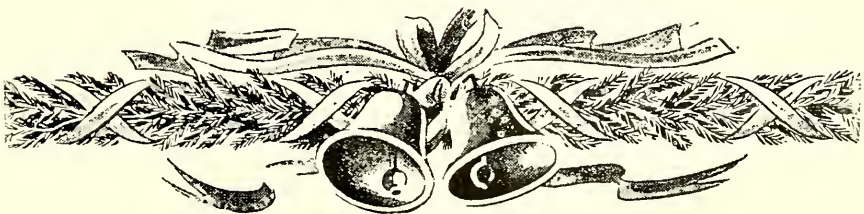
of komen te staan. Met het 'vergeven, ja, het vergeten, neen', gesproken op een toon, waarin nog enige wrevel of wrok is te bespeuren, geven wij eigenlijk te kennen, dat het vergeven niet van harte is geschied; dat er van een echte vergeving feitelijk geen sprake is. Wel echter, wanneer wij het in de liefde jegens onze medemenschen zo ver hebben gebracht, dat wij, denkend aan of sprekend over het voorval, in grote oprechtheid en genegenheid kunnen zeggen: "Ik heb het van harte vergeven, want ik weet, dat ik met een kind van God te doen heb, met zwakheden en gebreken, zoals ikzelf heb, een arm dolend menschenkind, dat Gods hulp en de steun en de liefde van zijn medebroeders en zusters zo nodig heeft.

Dan, indien wij zo ver zijn gevorderd, is er geen behoefte meer aan vergeten; het is ook niet nodig, zelfs niet gewenst, want met zulk een liefde in ons hart verheugen wij ons, als wij zien, dat de zwakheid van onze voormalige tegenstander is overwonnen, en spannen ons in om door daad, gebed en woord hulp te bieden, mocht dit onverhoopt niet zo zijn.

Wij hebben een lied in ons zangboek (no. 188) dat aldus begint:

"U bid ik aan, o macht der liefde, die zich in Jezus openbaart. . .". Dat zingen wij, met overgave. Maar wat moeten wij onder dat 'aanbidden' verstaan? Zeer zeker niet slechts een bewonderend, met eerbied opzien naar Hem, in Wie deze macht is geopenbaard! Niet alleen een in aanbidding peinzen over hetgeen Christus met die macht ons schonk, maar een oprecht streven, een volhardend pogen dit Zijn grote gebod op te volgen: "Hebt elkander lief, gelijk Ik u liefgehad heb". Het zal jaren, ja eeuwen vergen, voordat wij die hoogte hebben benaderd, om van bereiken nog maar niet te spreken. Toch zullen wij eens zo hoog geklommen zijn, wanneer wij in het volgen van de weg, die Hij ons heeft gewezen, volhardten tot het einde, want dan zullen wij, volgens de belofte van de Heiland, zalig worden. Laten wij dan getrouwelijk voortgaan het Evangelie van Jezus Christus zo goed te leven als onze omstandigheden dit mogelijk maken. Dan *kan* het einddoel ons niet ontgaan, want drie sterke metgezellen zijn dan met ons op de weg naar volmaking: "Geloof, hoop en liefde, deze drie, doch de meeste van deze is de liefde".

A.D.J.

KERST BEDE

'k Ben zo blij, dat G' in Maria
Een lieve en trouwe moeder vondt,
Die U koesterde en verzorgde
En steunde in Uw laatste stond'.
Hard en moeilijk was het leven
Voor die vrouw, die toegewijd
En volhardend medewerkte
Aan Uw plan van zaligheid.

Als de herfst z'n bruine blaren
Mild over de aarde spreidt
En mijn ziel wordt opgeheven
Naar de verre oneindigheid,
Dan beseft ik pas de waarde
Van Uw liefde, o mijn God.
Heerlijk is 't, Uw kind te wezen,
Heerlijk is des mensen lot.

Ik ben dankbaar, dat ook Jozef
Heeft geluisterd naar Uw stem.
Stellig maakte hij zijn woning
Tot een goed tehuis voor Hem.
Toen Herodes de bevolking
Toonde al zijn haat en nijd,
Nam hij vrouw en Kind en bracht
hen Naar Egypte in veiligheid.

Heerlijk door de komst op aarde
Van Uw Eerstgeboren Zoon,
Die Z'n plicht deed en niet achtte
Alle leed en smaadt en hoon;
Die voor ons, Z'n broers en zusters
Lijdzzaam stierf de marteldood
En gehoorzaam en geduldig
Alles deed, wat Gij gebodt.

Lieve Vader in de hemel,
'k Wil in naam van Uw Zoon
U en Hem van harte danken
Voor de liefde ons geboon.
'k Wil Maria en Jozef eren
Voor hun aandeel in het werk.
Help mij, een goed kind te wezen,
Een goed lid van Uwe Kerk.

O.O.V. MUSICAL

„VAN WIEG TOT WIEG”

GEHOUDEN OP 20 NOVEMBER 1965
TE DEN HAAG

Zr. Anna H. Blom als „moeder” en Br. Max H. van der Put als „baby”.

„De oude vrijsters”.

„De oude mannetjes”.

„Van wieg tot Wieg”

De kunst van overdragen

(artikel voor de Z.H.V. door Christine H. Robinson)

Om met succes leiderschap te kunnen uitoefenen, moet men de kunst verstaan van doeltreffende werkverdeling. Er is in de Kerk geen enkele functie voor een leider, die door hem alleen kan worden waargenomen. Dit geldt in 't bijzonder voor onze Zusters-Hulpvereniging.

Onze Z.H.V. is een organisatie van samenwerkende zusters. Wil het belangrijke werk worden gedaan zoals de Heer het bedoelt, dan moet het door de zusters tezamen worden gedaan.

De betekenis van de kunst van overdragen.

Wat wordt met de kunst van overdragen van verantwoordelijkheid bedoeld? Is het de kunst om iemand anders het werk te laten doen dat wij zelf behoren te doen? Neen. Overdragen betekent mededelen, meedoen, niet afwentelen. Het is mededelen van kennis, begrip, idealen, meedoen aan het bereiken van doelstellingen, aan trouwbetoon, aan werken, enz. Overdragen is het toevertrouwen van belangrijk werk aan anderen. Het is delen van de verantwoordelijkheid. Overdragen is weten hoe met anderen te werken.

Werken met anderen.

Apostel Adam S. Bennion merkte eens op: „Werkelijke leiders zijn sterke figuren, maar spelen nooit een solopartij. Zij verzoeken om

hulp en maken de bekwaamheid van de mensen die zij leiden dienstbaar.

Om met succes met anderen te kunnen werken, moeten wij ons hun vertrouwen waardig tonen. Abraham Lincoln zeide eenmaal: „Indien ge een mens voor uw zaak wilt winnen, overtuig hem dan eerst dat ge zijn vriend zijt”.

Werken met anderen betekent oprecht belang in hen stellen. Het betekent een vragen naar hun ideeën om die, zo mogelijk, te gebruiken. Daartoe is het noodzakelijk dat naar die anderen wordt geluisterd en een oprechte belangstelling wordt getoond in wat zij te zeggen hebben. Een goede toehoorder besteedt aandacht aan en heeft waardering voor de denkbeelden van een ander.

Een verstandig leider heeft eens gezegd dat de enige manier om iemand er toe te krijgen iets te doen, is bij hem het verlangen op te wekken om het te doen.

Ons probleem.

In veel te veel van onze Zustershulpverenigingen hebben wij zusters, die, als leidsters verantwoordelijkheden dragend, menen dat zij alles zelf moeten doen. Sommige presidenten van hun Z.H.V.'s schijnen te denken dat het hun taak is zelf alle vergaderingen te leiden. Deze belangrijke verantwoordelijkheid delen zij niet met hun raadgeefsters. Dezelfde moei-

lijkheid komt soms ook bij de werkleiders en hun raadgeefsters voor. Eerstgenoemden staan er dan op alle details van de werkvergaderingen zelf te behandelen, en dan vragen zij zich nog af waarom zij met hun vergaderingen zo weinig succes hebben. Het antwoord ligt in het delen van deze verantwoordelijkheid door overdracht.

Hoe over te dragen.

De kunst van doeltreffend overdragen houdt deze zes fundamentele voorwaarden in:

1. *Weten wat gedaan moet worden.* De leidster, die het werk verdeelt, moet een duidelijk beeld van het te verrichten werk voor ogen hebben. Wat men zelf niet weet of verstaat, kan men ook niet overdragen.

2. *Opdrachten moeten vast omlijnd zijn.* Degeen aan wie de verantwoordelijkheid wordt overgedragen, moet, ter voorkoming van misverstand, een duidelijk begrip krijgen van hetgeen van haar wordt verwacht.

3. De instructies moeten behoorlijk gedetailleerd zijn. Over de opdracht moeten voldoende inlichtingen worden verstrekt, opdat de betrokkene niet in de war raakt. Te veel details moeten echter vermeden worden.

4. *Het waarom behoort mede te worden gezegd.* Dit is belangrijk voor doeltreffend overdragen. Zij die de opdracht ontvangt, moet de redenen daarvan kennen om de belangrijkheid ervan te kunnen inzien. Zij moet het wensen te doen.

Dit maakt een klare en juiste uitleg noodzakelijk.

5. *Er moet controle zijn.* Een goede leidster ziet er op toe dat de opdracht wordt uitgevoerd. Dat kan worden gedaan door degeen die de opdracht heeft ontvangen te vragen op een afgesproken tijd verslag uit te brengen. Ook kan de leidster zeggen: Ik zal dit op mijn kalender aantekenen om a.s. maandag de zaak met u na te gaan. Controle is een goed middel voor doelmatige overdracht.

6. *Waardering en vertrouwen behoren tot uiting te worden gebracht.* Wij moeten er wel aan denken dat wij bijna alles gedaan kunnen krijgen als wij in alle oprechtheid de betrokkene laten voelen dat zij ons vertrouwen heeft. Dankbaarheid is trouwens een grote stimulans. Laten wij steeds tot stelregel houden om altijd, wanneer iemand een taak goed heeft vervuld, daarvan te doen blijken. Wij zullen haar daarvoor onze dank betuigen.

Enige van de verantwoordelijkheden die gedeeld kunnen worden.

In iedere ZHV-vergadering doen zich talloze belangrijke details voor die gedeeld of overgedragen kunnen en moeten worden. Enige van die „details”, die overgedragen moeten worden zijn, behalve het nemen van de leiding:

a. Zorgen dat de vergaderplaats aantrekkelijk en comfortabel is. Daaronder behoort het schikken van de stoelen en de aanwezigheid van bloemen of andere decoratieve dingen.

b. Het begroeten van de zusters bij de deur en hen doen gevoelen dat zij welkom zijn.

c. Het ronddelen van zangboek- en of andere voor de vergadering vereiste benodigdheden.

d. Wanneer een gezellige avond op touw wordt gezet, kunnen verscheidene zusters worden aange- wezen om het programma op te stellen, voor verversingen en versieringen te zorgen, de uitnodigingen te verzenden, de plaatsen aan de tafels aan te wijzen, enz. Dit zijn maar enige van de vele terreinen waar opdrachten gegeven kunnen worden en verant-

woordelijkheden overgedragen.

Samenvatting.

Overdragen houdt in een verplaat- sing van vereisten en verantwoor- delijkheden, maar ook van de functie zelf. Het houdt ook de overplanting van enthousiasme voor de opdracht en de overtuig- ing van haar belangrijkheid in, alsmede de mededeling van de be- weegredenen voor het gestelde doel.

Doeltreffend overdragen is de kern van goed leiderschap. Iedere leidster, wil zij succes hebben, moet dit in praktijk brengen.

Antwerpse Districts Conferentie

Voor de eerste maal vond de Ant- werpse districtsconferentie onder de algemene leiding van President Tuffin plaats in de prachtige nieuwe kapel te Brussel. Tijdens de ontspanningsavond op zater- dag 13 november brachten de OOV's van vier gemeenten (Ant- werpen, Brussel, Gent, Mechelen) hun roadshow op het podium. Het dankbare thema „gisteren-van- daag-morgen" werd op verschil- lende originele wijzen uitgewerkt. De uitstekende klank- en lichtin- stallatie bood aan de spelers rui- me mogelijkheden om elke fase van de voorstelling te vervolma- ken. Geen enkele gemeente had

moeite gespaard om iedere scene - zij het verleden, heden of toe- komst - met fijn-verzorgde en aan- gepaste kleding en decor te illu- streren.

Wellicht niemand onder de aan- wezigen zal spoedig de holbewo- ners van het stenen tijdperk, de Ro- meinse geneesheer en postbode, het lucht-alarm en de front-soldaten temidden van verwoestingen, de oude en nieuwe herberg, de presi- dent op het Elysée, de geestenwe- reld, de zoemende knopjes-robot post, de *vrede*-dans en de schone OOV klas vergeten. Kortom een reeks flinke prestaties, door het publiek bijzonder op prijs gesteld.

De volgende dag, zondag 14 november, waren ze allemaal terug, ondanks het ijskoude weer, om ditmaal een rijk-gezegende dag in te zetten: de priesterschapsvergadering, ingeleid door Br. Rosema, die met nadruk sprak over het terugbrengen der verloren schapen door liefde, werd voor het overige beheerst door het thema „Verhoging in het priester-schap door kennis, door aktiviteit en door het onderhouden van de geboden”.

Tijdens de eerste algemene vergadering namen drie voortreffelijke sprekers het woord: zendingspresident Curtis sprak over „de levende Kerk”, Elder Van Rij toonde aan dat geen enkele kerk de mens meer kan aanbieden dan de Kerk van Jezus Christus, en ten slotte sprak Pres. Engelbert zijn vertrouwen uit in de jeugd, de eigen ervaring als voorbeeld stellend.

De tweede algemene vergadering bracht de toehoorders een volledige uitwerking van het grond-thema „Doel en Zending van de Kerk”. Na de voorstelling der autoriteiten, opende Zr. Curtis de rij sprekers. Haar getuigenis in het Nederlands verdient alle lof. Ver-

schillende zendelingen en enkele broeders behandelden vervolgens de volgende onderwerpen: „Het Koninkrijk Gods” (President Servaes); „Wat is het Evangelie”: het goede nieuws, waarvan het getuigenis is als een warme, lichtgevende kaarsvlam, die niet mag worden uitgedoofd, maar andere kaarsen moet ontsteken (Elder Roylands); „Laat uw licht zo schijnen...”: het licht van de zendelingen dat wij verder moeten dragen (Br. Cherrette); „De Kerk brengt zaligheid” (Elder Alkema); het doel van het leven „Opdat zij vreugde hebben” (Elder Visser); „De Goddelijkheid van het Evangelie” (Elder Brown). De getuigenissen van Br. Pimentel en Zr. Pen, en een oproep van President Curtis tot meer belangstelling en activiteit sloten deze dag.

Een speciaal woord van dank aan Br. Pimentel en Elder Oliekan, die voor een muzikale selectie zorgden, als ook aan Zr. Tuffin en de andere broeders en zusters die voor de keuken instonden en die zich op voortreffelijke wijze van hun taak hebben gekweten. En de stille, harde werkers mogen zeer zeker niet vergeten worden, Br. de Sitter!

W. de Coö.

Najaars Bazaar 1965 Z.H.V. Den Haag-Leiden

Op de 20ste november j.l. was het een vreugdevolle dag voor de Z.H.V. van de Haagse wijk en de Gemeente Leiden, aangezien op die dag om 2 uur n.m. al het ijverige en harde werken van de Z.H.V. zusters onder de bekwame en enthousiaste leiding van Zr. E. Boer uit den Haag en Zr. M. W. Bos uit Leiden openbaar werden tijdens een keurig verzorgde Ba-

Behalve voordelige „koopjes kopen”, kon men ook naar (plastic) vissen vissen; ving men een vis, dan wachtte er een aantrekkelijke prijs.

Verder kon men nog met pijltjes naar ballonnen gooien, ring-werpen, tong-grabbelen, ballen door een gat werpen, etc. Kortom een Bazaar vol koopwaar en vermaak!

Het „snoeptentje”.

zaar in de Kerk, Leersumstraat 11, Den Haag.

De vele stalletjes waren kleurig en smaakvol versierd en de honderden artikelen - voor elk wat wils - noodden tot kopen, hetgeen dan ook gebeurde, want de opbrengst bleek fantastisch.

Het was dus in feite een dubbele attractie voor de bezoekers van deze twee wel zeer geslaagde evenementen.

Zij die niet geweest zijn, hebben zeer zeker heel wat gemist.

Hulde aan onze onvolprezen Z.H.V.'s.

L. F.

De tiende - een geestelijke wet - de jaarlijkse afrekening

door Wilford H. Payne, President van de Noord-Britse zending
en Frederick W. Oates, President van de Sunderland Stake

Bij de nadering van het einde van het jaar doen wij er goed aan de inventaris op te maken en na te gaan of wij alles hebben bereikt wat wij van plan waren te doen; of wij beantwoorden aan en doen wat het evangelie van ons verlangt en wat wij willen doen om onze Vader in de Hemel te behagen. Een van de belangrijkste en oudste wetten des Heren met betrekking tot Zijn kinderen op deze aarde is die van de tienden: het teruggeven aan de Heer dat deel van ons inkomen dat hij als tienden en gaven van ons eist. Het is de huur die wij voor onze plaats hier op aarde betalen en voor de giften en zegeningen die ons hier ter beschikking staan. De tiendenwet werd in 1838 als onderdeel van de herstelling door de Profet Joseph Smith aan de Kerk gegeven. Het doel van de tienden werd als volgt verklaard: „Voor het bouwen van Mijn huis, en voor het leggen van het fundament van Zion, en voor de priesterschap, en voor de schulden van het Presidentschap Mijner Kerk” (L. & V. 119 : 2). Later noemde wijlen President Joseph F. Smith dit beginsel de inkomstenwet van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Hij verklaarde dat zonder deze wet het onmogelijk zou zijn de plannen

van de Heer ten uitvoer te brengen. Onze kerkleiders hebben er op gewezen dat het tiendengeld voor het bouwen van tempels, kerken, scholen en andere gebouwen met betrekking tot het onderwijssysteem van de Kerk wordt gebruikt en ook om het grote zendingsstelsel in stand te houden. Andere leiders hebben gezegd: „Het is Gods eigen plan van verdeling van de financiële verantwoordelijkheden van de Kerk”.

De gehele eeuw door hebben onze leiders gezegd dat onkosten voor levensonderhoud van de Algemene Autoriteiten der Kerk *niet* door het tiendenfonds worden bestreden. Men heeft uitgelegd dat de bedragen, nodig voor bepaalde Kerkleiders, die hun ganse tijd in dienst van de Kerk besteden, uit andere bronnen, die de Kerk ter beschikking staan, worden verkregen.

Kerkleiders, waaronder wijlen President J. Reuben Clark Jr., hebben er ons aan herinnerd dat de Heer nooit een tijdelijk gebod heeft gegeven; dat al Zijn wetten geestelijk zijn en dat zij te maken hebben met de zaligmaking en verhoging van de zielen der mensen. Ofschoon de tienden dus te maken hebben met betalen in geld of goederen, is het doel het geestelijk peil te verhogen en de nood-

zakelijke oogmerken van de Kerk, welke van een zuiver geestelijk karakter zijn, te volbrengen. Op de bisschoppen en gemeentepresidenten van de Kerk rust de taak de tienden in ontvangst te nemen en te behandelen. In deze bedeling handelt de bisschop of gemeentepresident in dezelfde of gelijksoortige hoedanigheid als de Levieten van ouds. Iedere cent van het tiendengeld wordt door de zendingen en ringen ten overstaan van het kantoor van de Presidentende Bisschop der Kerk verantwoord, alwaar onder leiding van het Eerste Presidentschap en de Raad der Twaalven over deze gelden voor kerkelijke doeleinden wordt beschikt. De bisschoppen en gemeentepresidenten hebben de plicht de aandacht van de leden der Kerk op hun verantwoordelijkheid te wijzen om krachtens deze wet aan het eind van het jaar tegenover de Heer rekenschap af te leggen en bij de tiendenafrekening die voor dat doel gehouden moet worden, persoonlijk aanwezig te zijn. Dit wordt door de bisschop of gemeentepresident gedaan, die binnen enige dagen na het einde van het jaar, een persoonlijk onderhoud met elk kerklid arrangeert om over zijn of haar financiële omstandigheden te spreken en van de persoon te vernemen of gedurende het afgelopen jaar een volle tiende werd betaald.

Het is ieder's plicht aan deze oproep gehoor te geven en aan zijn bisschop of gemeentepresident eerlijk de stand van zaken mede te delen. Waar dit niet wordt gedaan, is de kerkelijke autoriteit

verplicht naar zijn beste weten te bepalen of de betrokkene zijn tienden ten volle, gedeeltelijk of in 't geheel niet betaalt en dienovereenkomstig te rapporteren.

De ouders hebben tot taak en de plicht hun kinderen deze belangrijke wet des Heren te leren. Als kinderen reeds vroeg leren van hun verdiensten een tiende deel af te staan, zal het hun niet moeilijk vallen wanneer zij volwassen zijn en meer verantwoordelijkheid hebben.

De Heer heeft zowel stoffelijke als geestelijke voorspoed beloofd aan hen, die deze wet gehoorzamen. In de Leer & Verbonden afd. 25 : 1, 10 en afd. 38 : 39 geeft de Heer ons de volgende instructies: „Luister naar de stem van de Here, uw God, terwijl Ik tot u spreek. . . „En voorwaar zeg Ik u, dat gij de dingen dezer wereld terzijde moet leggen en die van een betere wereld moet zoeken”. En indien gij de schatten zoekt, die de Vader van plan is u te geven, zult gij de rijkste van alle mensen zijn, want gij zult de schatten der eeuwigheid bezitten. . .”

Ten slotte willen wij er u aan herinneren dat dit één middel is, waardoor iemand goddelijke gemeenschap met zijn Eeuwige Vader kan genieten. Wijlen Elder John A. Widstoe, eens een lid van de Raad der Twaalven, bracht dit als volgt duidelijk onder woorden: „De tiendebetaler brengt gemeenschap met de Here tot stand. Dat is zijn beste beloning. Gehoorzaamheid aan de tiendenwet, als aan iedere andere wet, geeft een diepe innerlijke vreugde, een vol-

doening en een begrip, die niet op andere wijze kunnen worden verkregen. De mens wordt een medewerker, zij het dan een nederige, van de Heer in het enorme, eeuwige plan voor de zaligmaking van de mens... Het geestelijk waarnemingsvermogen wordt ver scherpt; de stem uit de eeuwig-

heid wordt duidelijker gehoord. De mens wordt zijn Vader in de Hemel meer gelijk. Indien wij aan deze dingen gevolg geven, hebben wij de goddelijke belofte dat wij in deze wereld vrede en de rijkdommen van de eeuwigheid zullen verwerven”.

Hulpmiddelen voor het Jeugdwerk

door Eileen R. Dunyon

Het handhaven van een goede discipline en zorgen dat in de klas orde heerst, is voor onderwijzers van kleine kinderen altijd een grote zorg geweest. Er zijn over het gedrag van kinderen en de methoden die toegepast kunnen worden om hen naar de gedragsnormen van de klas te doen voegen, veel boeken geschreven. Deze les behandelt dit probleem vanuit een andere gezichtshoek. Zij leert dat als de lerares zich in alle opzichten heeft voorbereid, haar ordeproblemen gewoonlijk tot een minimum worden teruggebracht. Wij hebben voor deze les een „naamdicht” ter voorbereiding op het Jeugdwerk samengesteld. Indien ge een jeugdwerkleidster zijt, kunt ge thuis aan de hand daarvan nagaan of u aan de maatstaven al dan niet voldoet. Wanneer u een op-leidster voor het Jeugdwerk bent, zoudt u misschien willen dat elk van uw jeugdwerkleidsters dit naamdicht naar de voorbereidingsvergadering meebrengt en de punten aanstreept, die in de les ter sprake komen. Maak een schatting van uzelf met 1, 2 of 3 bij elke letter. Een, indien u zelden de vereiste taak vervult, 2 indien u dit gewoonlijk doet en 3 wanneer u dat altijd doet. Het hoogste aantal punten is 27. Streef gedurende de maand naar verhoging van het aantal punten. Ga na hoe groot uw vooruitgang gedurende de maand is en zie of de discipline in uw jeugdwerkgroep ten goede is veranderd.

JEUGDWERKNAAMDICHT

J. JONGSTEN

Ik zorg dat ieder kind, ook de jongsten, steeds op de een of andere manier met de klas meedoet.

E. EERBIED

Ik geef het voorbeeld en ben eerbiedig, wanneer ik in de vergaderplaats ben, zoals Zondagsschool, Avondmaalsdienst, Z.H.V., enz.)

U. UITZONDERLIJK

Ik doe mijn best mijn werk uitzonderlijk goed te doen. Ik kweek initiatief aan en begin de les vaak anders dan tevoren. Ik denk aan verschillende manieren om de belangstelling van de kinderen vast te houden.

G. GEDULD

Ik wil met de aan mijn zorg toevertrouwde kinderen geduldig zijn, ook al zijn ze lastig. Vader in de Hemel heeft ook veel geduld met mij. Ik wil mijzelf steeds onder controle houden en aldus mijn zelfbeheersing verbeteren.

D. DOEL

Ik wil het doel, waarvoor het Jeugdwerk is ingesteld, namelijk de aan mij toevertrouwde kinderen de beginselen van het Evangelie leren en hen zo nader tot hun Hemelse Vader te brengen, steeds voor ogen houden en mij in mijn omgang met hen daarnaar richten.

W. WAARHEID

Ik zal de kinderen leren dat zij een Vader in de Hemel hebben, Die blij is als zij niet jokken, maar altijd de waarheid zeggen, ook al is de verleiding nog zo groot om die te verzwijgen.

E. EERLIJKHEID

Ik zal de kinderen leren altijd eerlijk en oprecht te zijn en ik hoop de kracht te mogen ontvangen hierin steeds een voorbeeld te wezen.

R. REINHEID

Ik zorg dat het klaslokaal er rein en aantrekkelijk uitziet. Ik zorg dat de stoelen op hun plaats staan, de zaal verwarmd is en de benodigde hulpmiddelen bij de les gereed zijn.

K. KARAKTER

Ik wil alles doen om aan de karaktervorming van mijn kinderen in goede zin bij te dragen en te trachten hulpvaardigheid, vriendelijkheid en zelfstandigheid bij hen aan te kweken.

Indien u zich op de punten van deze acrostichon of dit naamdicht hebt geconcentreerd, zult u een eerbiediger, beter gedisciplineerde jeugdwerkgroep hebben, omdat de kinderen op uw voorbereiding hebben gereageerd.

VADER - DOCHTER - PARTIJ

In de maand januari moet elke gemeente en elke wijk een speciale gezellige avond voor alle meisjes tussen negen en twaalf jaar en hun vaders organiseren. Houdt dit eenvoudig. Laat de meisjes in de voorbereiding en onkosten bijdragen. De meisjes hebben hun mooiste jurken aan, maar

zij mogen niet de indruk krijgen dat zij voor die avond een nieuwe jurk moeten hebben. Twee of drie meisjes en hun vaders vormen al een aardig groepje. Meisjes, die geen lid zijn, maar die het Jeugdwerk bezoeken, behoren ook met hun vaders te worden uitgenodigd. Hier volgen twee eenvoudige muzikale spelletjes voor de meisjes en hun vaders:

De Kennismakingmars.

Vorm een dubbele cirkel met de vaders aan de binnenkant. Speel een goede plaat met een 4-kwarts maat of laat iemand een mars op de piano spelen. Loop met uw partner 4 stappen vooruit. Draai om en kijk uw partner aan. Loop 4 stappen van uw partner achteruit weg. Loop diagonaalsgewijs links voorwaarts en geef de persoon tegenover u de hand (vader ziet de dochter van het paar vóór hem) en loop 4 stappen naar de nieuwe partner, en geef hem de hand. Vader gaat met nieuwe partner 4 stappen in de rondte, en keert naar vorige stand terug. Dit wordt zo veel keren herhaald als men verlangt.

De kennismakingcirkel.

Vorm een dubbele cirkel met de vaders aan de binnenkant. Laat iemand een of ander lied spelen. Schud de hand van de partner en zing de woorden: „Ik groet u, vader”, of Ik groet u, dochter. Elk meisje schuift één plaats naar rechts op en schudt de hand van de nieuwe vader. Herhaal dit zo lang totdat alle handen zijn geschud en elk meisje naar haar eigen vader is teruggekeerd. Zij geven elkander gekruist de handen (op schaatsenrijdersmanier) en lopen de cirkel rond op maat van de muziek, en zingen daarbij het volgende lied:

*Gegroet vader of dochter
Gegroet vader of dochter
Gegroet vader of dochter
Ik wandel graag met u.*

Koor:

*Vrolijk gaan wij heen,
Gaan wij heen, gaan wij heen,
Vrolijk gaan wij heen
En zingen bij het gaan.*

Bij de laatste regel „En zingen bij het gaan” staan vaders en dochters tegenover elkander en herhalen vanaf het begin zo veel keren als men wenst.

Voor de maand januari wordt het leren van twee liedjes aanbevolen. Daar deze niet bekend zijn, worden zij hier afgedrukt. De vertaling staat er onder.

Sing Your Way Home

Traditional Song
Acc. by Gladys Pitcher

Cheerfully

Sing your way home at the close of the

day, Sing your way home, drive the shad - ows a - way.

Smile ev - 'ry mile, for wher - ev - er you roam It will bright - en your

road, it will light - en your load, If you sing your way home.

simile

ZINGEND NAAR HUIS

*Zingend naar huis wanneer de avond neigt
 Zingend naar huis; weer de schaduw die dreigt,
 Met een glimlach, want waar gij gaat of staat,
 Verlicht hij uw pad; is uw voet minder mat
 Wanneer gij zingend gaat.*

Fun to Do

Words by Rebecca Stevens Music by Cecilia Johns

WITH AN EASY SWING

Sing-ing a song is fun to do, Fun to do, to do, to do!

Sing-ing a song is fun to do, To do, to do, to do!

DAT IS FIJN

*Zing een lied, want dat is fijn, dat is fijn, is fijn, is fijn!
 Zing een lied, want dat is fijn, dat is fijn, is fijn, is fijn!*

De kinderen kunnen nog meer verzen daaraan toevoegen, als zij aan prettige dingen denken: Een boek lezen, een dansje doen, een trommel slaan, fietsen, een tekening maken.

Tempelreizen 1966

In het jaar 1966 zullen er wederom twee tempelreizen worden georganiseerd, waarvan voor het eerst een reis naar de Tempel in Londen.

De data zijn als volgt:

Zollikofen — diensten 20 t/m 23 juni

Londen — diensten 11 t/m 15 juli

De reiskosten enz. zullen voor beide reizen ongeveer gelijk liggen. Hierover volgen zo spoedig mogelijk nadere inlichtingen.

De Doop

Een dezer dagen wandelde ik met mijn vrouw door het bos, dicht bij ons huis. Meestal spreken wij dan over een of ander evangelieonderwerp. Ditmaal over de betekenis van de doop. Afgezaagd; zult ge zeggen. Maar wat mijn vrouw daarover zeide, was in 't geheel niet afgezaagd. Het kwam in 't kort hierop neer: „Gewoonlijk noemt men de doop het verbond, dat men met God sluit. Zo is het ook; men zou kunnen zeggen: de doop is de handtekening in het openbaar onder de overeenkomst, met Hem in 't geheim gesloten. Maar het is ook een wedergeboorte; die gedoopt is, begint een geheel nieuw leven; zijn of haar zonden zijn vergeven; men staat rein voor zijn Schepper. Al het verkeerde uit het verleden is in het Boek des levens uitgewist. Denk daar niet meer aan en laat het u niet terneer drukken; doe uw Vader in de hemel geen onrecht aan.

A. D. J.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandsse ring

GEDOOPT IN DE ZENDING

AMERSFOORT

Loth, August, Dirk; 28 oktober 1965

ANTWERPEN

Sevestre, Juliette Germaine Aimée; 11 oktober 1965

Wené, Henrica; 19 november 1965

BRUSSEL

Neckebroek-Smets, Paulina Constantia Hendrika Francina Elizabeth; 5 nov. 1965

ENSCHEDÉ

Geertsma, Geertje Djoke; 24 oktober 1965

GOUDA

Kiliaan-Barends, Elvire Eveline; 13 oktober 1965

GRONINGEN

Kol, Kornelis; 19 november 1965

HEERLEN

Houben-Dragstra, Katarina; 15 oktober 1965

Willems, Johan; 24 september 1965

Willems-Mink, Christina; 24 september 1965

ZEIST

Oostra, Willem Franciscus; 28 oktober 1965

GEDOOPT IN DE RING

DORDRECHT

Johst-vander Spek, Cornelia Petronella; 4 november 1965

DEN HAAG

Panhuyzen, Ingrid Françoise; 28 oktober 1965

Veeris, Abraham Henry Pitt; 28 oktober 1965

Veeris-Siebert, Theresia Maria; 28 oktober 1965

Flechl, Aloisia Maria; 28 oktober 1965

Kurpershoek, Ida Louise Johanna; 11 november 1965

Limborgh-van Stekelenburg, Emma Adrana; 11 november 1965

Kerstmis 1965

VERHOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

AMERSFOORT

Loth, August Dirk; 14 november 1965 tot leraar

ARNHEM

Przybyla, Peter August; 31 oktober 1965 tot priester

DEN HAAG

Kooyman, Marinus Dirk; 31 oktober 1965 tot leraar

de Groot, Jelle; 21 november 1965 tot diaken

Blom, Herman Michiel; 31 oktober 1965 tot diaken

Blom, Michiel Wijnand; 24 oktober 1965 tot leraar

Oosten, van Wilhelmus; 10 oktober 1965 tot diaken

Beute, Gerard Johan Anthonie; 7 november 1965 tot priester

Pos, Thomas Fransiskus; 7 november 1965 tot priester

Butters Ruben, Frank; 7 november 1965 tot leraar

Beuger, Michael Wolfgang; 14 november 1965 tot priester

Navarro, Hendricus Anthonius; 28 november 1965 tot diaken

LEEWARDEN

Jansen, Hendrikus Walterus; 14 november 1965 tot leraar

INGEZEGEND

DEN HAAG

van der Put, David Cornelis; 7 november 1965

OVERLEDEN

ARNHEM

Heijser, Yvonne Marion Carola; 7 november 1965

APELDOORN

Schut-Veldhuis, Lammechien; 17 oktober 1965

DEN HAAG

Hazenberg, Gustaaf Adolf; 11 november 1965

ALKMAAR

Heinis, Arian Sr.; 6 september 1965

GEHUWD

ANTWERPEN

Van Mossevelde, Lydia Elizabeth; en Victor Derboven; 6 november 1965

Van Ouystel, Pierre; en Sonja De Staelen; 2 3 oktober 1965

OVVERGEPLAATST

Davis, Kay; van Den Haag naar Hoofdkantoor
Van Leeuwen, Harro; van Hoofdkantoor naar Den Haag
Van der Beek, Ronald; van Amsterdam naar Hoofdkantoor
Schow, Brent; van Ede naar Hoofdkantoor
Willie, Don; van Amsterdam naar Ede
Murphy, Steven; van Central Zone naar Heerlen
Van Beekum, Johannes; van Leeuwarden naar Mechelen
Noorda, Daniel; van Zwolle naar Heerlen
Sieverts, David; van Heerlen naar Enschede
Howard, Lynn; van Antwerpen naar Enschede
Newboold, Reed; van Noord Zone naar Leiden
Romig, Gary; van Mechelen naar Zuid Zone
Vaughan, Michael; van Amersfoort naar Deventer
Tanner, David; van Heerlen naar Rotterdam Noord
Ellison, Richard; van Gouda naar Amsterdam West
Terburg, Henry; van Amsterdam West naar Eindhoven
Goebel, George; van Leiden naar Leeuwarden
Willie, Don; van Ede naar Amsterdam West
Dial, Ronald; van Utrecht naar Noord Zone
Staples, Dee; van Rotterdam Zuid naar Central Zone
Noorda, Bert; van Rotterdam Noord naar Arnhem
Reiter, Anna Marie; van Eindhoven naar Utrecht
Worthington, Boyd; van Eindhoven naar Brussel
Roos, Gerard; van Zuid Zone naar Hoofdkantoor
Fuit, John; van Deventer naar Hoofdkantoor
Anderson, Carolyn; van Eindhoven naar Arnhem
Copinga, Hyo; van Zendingsschool naar Gouda
Dirkmaat, Gerrit; van Zendingsschool naar Utrecht
Charles, Peter; van Zendingsschool naar Amersfoort
Versluit, Robert; van Zendingsschool naar Rotterdam Zuid
Brady, Gene; van Zendingsschool naar Amsterdam West
Barlow, Mark; van Zendingsschool naar Zwolle
Butler, Dennis; van Zendingsschool naar Ede
Langeveld, Charles; van Zendingsschool naar Antwerpen
Van Tielen, Art; van Zendingsschool naar Arnhem
De Bruin, Aanna M.; van Zendingsschool naar Utrecht
Visscher, Nell; van Zendingsschool naar Arnhem

AANGEKOMEN

Barlow, Mark Owens; Salt Lake City, Utah
Brady, Gene Sieverts; Midvale, Utah
Butler, Dennis Dee; Ogden, Utah
Charles, Peter Allen; Lodi, California
Copinga, Hyo Haatje; Salt Lake City, Utah
Dirkmaat, Gerrit Pieter; Algonquin, Illinois
Langeveld, Charles Louis; Ogden, Utah
Van Tielen, Art Jacobus; Salt Lake City, Utah
Versluit, Robert Michael; Salt Lake City, Utah
De Bruin, Anna M.; Aurora, Colorado
Visscher, Nel; Rotterdam, Nederland

N. Visscher

A. De Bruin

R. Versluis

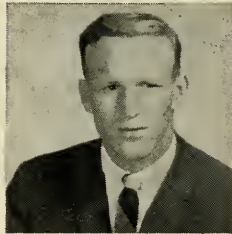
A. Van Tielen

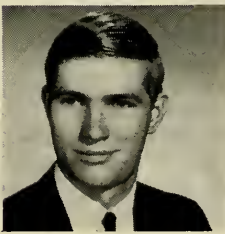
C. Langeveld

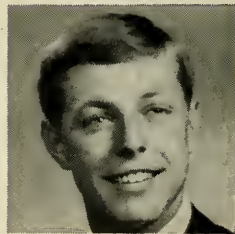
G. Dirkmaat

H. Copinga

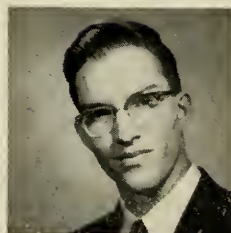
P. Charles

D. Butler

G. Brady

M. Barlow

29 DEC 1965